

GHID DE STUDIU DEVOȚIONAL

SPERANȚĂ DE NECLINTIT

SĂ NE ÎNTEMEIEM VIAȚA
PE PROMISIUNILE LUI DUMNEZEU

MAX LUCADO

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books
Baia Mare
2023

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUCADO, MAX

Speranță de neclintit : să ne întemeiem viața pe promisiunile lui Dumnezeu : ghid de studiu devoțional / Max Lucado ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books, 2023

ISBN 978-606-95723-5-1

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original: Unshakable HOPE © Copyright 2019 by Max Lucado

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books.

Dacă nu este specificat altfel, toate citatele biblice sunt preluate din Noua traducere în limba română a Bibliei (NTRL).

Citatele notate BTF2015 sunt preluate din traducerea Fidela 2015 a Bibliei.

Citatele notate BVA sunt preluate din traducerea Versiunea Actualizată 2018 a Bibliei.

Citatele notate NIV sunt traduse din versiunea *New International Version* a Bibliei.

Citatele notate NCV sunt traduse din versiunea *New Century Version* a Bibliei.

Citatele notate MSG sunt traduse din versiunea *The Message* a Bibliei.

Citatele notate NLT sunt traduse din versiunea *New Living* a Bibliei.

Speranță de neclintit - Max Lucado

Copyright © 2023 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16,

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Corectura: Manuela Daniela Rus

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

ISBN: 978-606-95723-5-1

CUPRINS

INTRODUCERE

7

CAPITOLUL 1

DUMNEZEUL CARE POATE FI CUNOSCUT

8

CAPITOLUL 2

DUMNEZEUL PĂCII

18

CAPITOLUL 3

CREAȚI DUPĂ CHIPUL LUI DUMNEZEU

27

CAPITOLUL 4

NU TE VEI ÎNECA

36

CAPITOLUL 5

SUNTEM MÂNTUIȚI PRIN CREDINȚA NOASTRĂ

45

CAPITOLUL 6

TOTUL LUCREAZĂ SPRE BINE

54

CAPITOLUL 7

PROMISIUNEA CUVÂNTULUI SCRIS

63

CAPITOLUL 8

SUNT UN MOȘTENITOR AL LUI CRISTOS

73

CAPITOLUL 9

DOMNUL ESTE CU TINE

83

CAPITOLUL 10

DOMNUL MĂ RĂSCUMPĂRĂ

92

CAPITOLUL 11

LUPTA ESTE A DOMNULUI

102

CAPITOLUL 12

LUCRURI MARI SE ÎNTÂMPLĂ ATUNCI CÂND NE RUGĂM

111

CAPITOLUL 13

DUMNEZEU LE DĂ HAR CELOR SMERIȚI

122

CAPITOLUL 14	DUMNEZEU FACE CA TOATE LUCRURILE SĂ LUCREZE SPRE BINE	132
CAPITOLUL 15	ZILE TALE CELE MAI BUNE URMEAZĂ DE ACUM	142
CAPITOLUL 16	BINELE LUI DUMNEZEU ESTE PENTRU BINELE NOSTRU	152
CAPITOLUL 17	ISUS ÎNȚELEGE	162
CAPITOLUL 18	TOATE LUCRURILE PENTRU CEI CARE ÎL CAUTĂ PE DUMNEZEU	171
CAPITOLUL 19	ISUS ESTE MIJLOCITORUL NOSTRU	180
CAPITOLUL 20	DUMNEZEU NU CONDAMNĂ	190
CAPITOLUL 21	ISUS DĂ BIRUINȚĂ ASUPRA MORȚII	200
CAPITOLUL 22	DIMINEAȚA VINE BUCURIA	209
CAPITOLUL 23	PUTEREA DUHULUI SFÂNT ESTE PENTRU TINE	219
CAPITOLUL 24	DUMNEZEU ÎȘI VA ZIDI BISERICA	228
CAPITOLUL 25	DUMNEZEU VA ÎMPLINI TOATE NEVOILE TALE	237
CAPITOLUL 26	DUMNEZEU A STABILIT O ZI A JUDECĂȚII	247
CAPITOLUL 27	DUMNEZEU VA FACE TOTUL NOU	257
CAPITOLUL 28	ZIDEȘTE-ȚI VIAȚA PE PROMISIUNILE LUI DUMNEZEU	267

SPERANȚĂ DE NECLINTIT

INTRODUCERE

Nu se mai construiesc lucruri așa cum se obișnuia. Catedrale, castele și monumente care mai rezistă încă multe secole, după ce am fost construite. De la catedralele din Roma până la Alamo, lângă casa mea, există ceva special la o clădire care rezistă testului timpului. Războaiele nu le-au putut distruge. Furtunile nu le-au putut distruge. Ai putea spune chiar că, sunt de neclintit.

Mă întreb, tu ce fel de viață îți zidești? Trăim într-o lume nesigură. Promisiunile sunt încălcate. Piața bursieră se prăbușește. Relațiile se destramă. Stâlpii credinței noastre vor fi testați. Vrei să fii de neclintit într-o lume instabilă? Tu îți poți construi viața pe promisiunile durabile ale lui Dumnezeu. Ai o problemă? Dumnezeu are o promisiune. Aceste promisiuni rezistă testului timpului și înfruntă furtunile cele mai mari ale vieții. În acest studiu, vom explora câteva dintre aceste promisiuni mărețe și prețioase, pe care le găsim în Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci când lumea se dezlănțuie în jurul tău, tu poți rămâne pe poziție, având o speranță de neclintit.

DECLARAȚIA MEA

Eu îmi întemeiez viața pe promisiunile lui Dumnezeu.

Deoarece promisiunile Sale sunt indestructibile, lumea mea este de neclintit.

Eu nu zăbovesc asupra problemelor sau a durerii din viață. Eu mă bazez pe promisiunile mari și prețioase ale lui Dumnezeu.

CAPITOLUL UNU:

DUMNEZEUL CARE POATE FI CUNOSCUȚ

Una dintre amintirile mele preferate din copilărie este modul în care îl salutăm pe tatăl meu, atunci când venea acasă de la serviciu. Mama mea, care lucra în schimbul de seară la spital, pleca din casă în jurul orei trei după-amiaza. Tata ajungea acasă la trei și jumătate. Fratele meu și cu mine rămâneam singuri acea jumătate de oră, cu instrucțiuni stricte de a nu părăsi casa până la sosirea tatălui. Chiar dacă ar fi întârziat puțin, încrederea noastră era de neclintit că era doar o chestiune de timp, până când urma să intre pe ușă.

Ne ocupam pozițiile pe canapea și ne uitam la desene animate, ținând întotdeauna o ureche ciulită la alee. Chiar și cel mai bun „Rățoi Daffy” era abandonat când auzeam mașina lui tata.

Îmi amintesc că alergam să îl întâmpin și eram luat în brațele lui mari (adesea transpirate). În timp ce mă ducea spre casă, îmi puneam pe cap pălăria lui de paie cu boruri mari și, pentru o clipă, eram cowboy. Ne așezam pe verandă, în timp ce el își scotea cizmele de lucru unsoase (care nu erau permise în casă niciodată). Pe măsură ce el le scotea, eu le trăgeam în picioare și, pentru o clipă, eram un luptător. Apoi intram în casă și îi deschideam cutia cu merinde. Orice gustări rămase, pe care părea să le aibă întotdeauna, erau pentru fratele meu și pentru

mine, să le împărțim. Era minunat. Cizme, pălării și gustări. Ce și-ar putea dori mai mult un copil de cinci ani?

Să presupunem, însă, că asta ar fi tot ce aș primi. Să presupunem că tatăl meu, în loc să vină acasă, ar fi trimis doar niște lucruri. Cizme cu care să mă joc. O pălărie pe care să o port. Gustări pe care să le mănânc. Oare ar fi fost de ajuns? Poate că da, dar nu pentru mult timp. Darurile și-ar fi pierdut repede farmecul. În scurt timp, dacă nu chiar imediat, aș fi întrebat: „Unde este tata?”

Sau să ne gândim la ceva mai rău. Să presupunem că el m-ar fi sunat și mi-ar fi spus: „Max, eu nu mă voi mai întoarce acasă. Dar îmi voi trimite cizmele și pălăria și tu te poți juca cu ele în fiecare după-amiază”.

Nicidecum. Nu ar funcționa. Chiar și un copil de cinci ani știe că persoana, nu cadourile, este ceea ce face o reuniune să fie specială. Nu zorzoanele – ci tatăl.

Poate că tu ai avut un astfel de tată. Un tată care, cine știe din ce motiv, din cauza circumstanțelor, sau în urma unei decizii, nu a fost prezent la zile de naștere, sărbători sau absolviri. Poate că un cadou sau o felicitare în acele zile speciale, a fost singura legătură pe care ai avut-o cu el. Sau poate nici măcar atât. Fără felicitări, fără contact. Tatăl tău a lipsit complet. Ideea unui tată implicat în detaliile de zi cu zi ale vieții tale, este un concept străin pentru tine. Și, totuși, în inima noastră, noi știm că nu așa trebuia să fie. Trebuia să avem o relație.

Acum, imaginează-ți că Dumnezeu îți face oferta aceasta: **Îți voi da orice dorești. Orice. Dragoste desăvârșită. Pace veșnică. Nu îți va fi niciodată frică și nu vei fi niciodată singur. Nicio confuzie nu va intra în mintea ta. Nicio anxietate sau plictiseală nu va intra în inima ta. Nu îți va lipsi niciodată nimic. Nu va exista niciun păcat. Fără vinovăție. Fără reguli. Fără așteptări. Niciun eșec. Nu vei fi niciodată singur. Nu vei suferi niciodată. Nu vei muri niciodată. Dar, există o condiție –**

Nu Îmi vedea niciodată Fața.

Ai vrea asta? Nu? Nici eu. Nici Dumnezeu. Adevărul este acesta: El vrea ca noi să Îl cunoaștem. De fapt, El promite că Îl putem cunoaște.

„Promit” este un cuvânt atât de simplu și de puternic. Fără zorzoane. Fără adjective pitorești. Cu toate acestea, el blochează propozițiile care vin înainte sau după el, într-un angajament de neîncălcător. Pentru mulți dintre noi, însă, ideea unei promisiuni nu a însemnat mare lucru. Am văzut promisiuni încălcate la fel de ușor, cum au fost făcute. Și uitate la fel de ușor, pe cât au fost amintite. Dar nu cu Dumnezeu. Atunci când El face o promisiune, El nu sparge lacătul, nu îl taie și nici nu îl schimbă cu vreun truc, ca un magician. El aruncă cheia. Promisiunile Sale nu pot fi anulate și nu vor fi încălcate.

Caută această promisiune frumoasă a lui Dumnezeu din Evrei 8:11:

Și nici unul nu va mai învăța pe semenul sau pe fratele său, zicând: „_____!”, pentru că toți _____, de la cel mai mic până la cel mai mare.

Cu câțiva ani în urmă, Denalyn și cu mine am mers într-un tur al turnului Eiffel din Paris. Este o structură emblematică fascinantă, care se înalță deasupra marelui Oraș al Luminilor. Unii turiști purtau căști, care le asigurau un tur, în ritm propriu. Alții urmau ghizi și ascultau în momente diferite. Alții nu aveau căști și nu aveau nici ghid turistic. Ei au presupus, în mod eronat, că își pot răspunde singuri la toate întrebările. Eu am făcut asta. Am regretat, degrabă, lipsa ajutorului unui set de căști sau a unui ghid turistic. Am avut mai multe întrebări decât răspunsuri. Cât timp a durat construcția? Cine a avut ideea de a-l construi? De ce locația aceasta? A fost vreodată clădirea lovită de fulger?

Denalyn nu știa. Eu nu știam. Dar ghizii știau. Așa că, mărturisesc: am tras cu urechea. Am auzit multe, dar ceea ce nu am auzit, a fost această invitație:

„Ar vrea vreunul dintre noi să cunoască designerul?” Sau: „Este cineva interesat de o relație cu arhitectul?”

Astfel de oferte nu au fost niciodată făcute. De ce? Ei bine, în primul rând, designerul a murit. El nu mai locuiește pe pământ. Însă, chiar dacă Gustave Eiffel ar fi în viață, care sunt șansele ca el să fie disponibil pentru a fi cunoscut? Pentru a primi întrebări? Pentru a răspunde

în mod personal la întrebări? Nu, nu îl putem cunoaște pe designerul turnului Eiffel.

Dar Îl putem cunoaște pe Designerul Marelui Canion, al ochiului uman și al galaxiei Calea Lactee. Arhitectul clădirii Empire State este mort, îngropat și indisponibil. Dar Cel Care a brăzdat Canionul Malvern pe fundul oceanului Atlantic, nu este. Creatorul clădirii turnului Eiffel nu mai poate vorbi, dar Creatorul muntelui Everest este viu și nevătămat. Și El ne invită să Îl cunoaștem.

Uită-te, din nou, la această promisiune minunată:

„Pentru că toți Mă _____” (Evrei 8:11).

Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu pentru noi. Ne putem odihni în

PROMISIUNEA LUI DUMNEZEU:

El vrea să ne cunoască și promite să ni se facă cunoscut.

el. Promisiunile lui Dumnezeu, ne propulsează spre noi profunzimi, în relația noastră cu El. Iată cum putem răspunde invitației Lui de a-L cunoaște:

Asemenea unei bijuterii strălucitoare, care se rotește pentru a dez-

PROMISIUNEA MEA:

Voi face din cunoașterea lui Dumnezeu cea mai înaltă căutare a mea.

vălui noi frumuseți cu fiecare unghi, există atât de multe lucruri de învățat despre Dumnezeu. De-a lungul istoriei, El a continuat să îi dezvăluie poporului Său diferite fațete despre cine este. Și vom continua să descoperim mai mult pentru veșnicie. Dar există unele lucruri despre care știm că sunt adevărate.

Dumnezeu prevede o zi și chiar garantează momentul în care toți cei care vor să Îl cunoască, o vor face. Cât de mult contează această

promisiune! Oamenii Promisiunii fac, din cunoașterea lui Dumnezeu, cel mai înalt țel al lor. Ei cred că vine ziua, în care Îl vor vedea față în față. Misterele vor fi rezolvate. Măreția va fi văzută. Chiar și acum, Dumnezeu trage cortina, invitându-ne să aruncăm o privire.

El începe cu acest adevăr fundamental: **Dumnezeu este.**

Dumnezeu este Alfa și Omega. Începutul și sfârșitul. El a fost înaintea tuturor lucrurilor. Și toate lucrurile vin de la El. Tot ceea ce există, dovedește existența lui Dumnezeu: complexitatea fulgului de nea, vuietul unei furtuni, precizia albinei, gâlgâirea unui pârâu rece de munte. Aceste miracole și încă alte milioane, mărturisesc despre existența unui Dumnezeu strălucit, înțelept și neobosit.

A nega existența lui Dumnezeu, după tot ceea ce El a făcut și noi putem vedea, este o alegere cumplită, dezastruoasă. Dumnezeu nu îi cruță pe cei care, văzând ce a făcut, îndrăznesc să vestească că El nu există. David scrie acest avertisment în primul rând din Psalmul 14: *Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!”*

Să presupunem că ai pregătit o masă delicioasă și ai invitat oaspeți la masă. Imaginează-ți că unul dintre invitați, după ce a mâncat, s-a șters la gură cu un șervețel și a anunțat: „Ce noroc cu această mâncare! Toate ingredientele s-au rostogolit din dulap, pe masa ta de pregătire. S-au amestecat exact în cantitatea potrivită. Ce minune a științei că ele s-au ridicat apoi, și s-au dus în cuptor, unde s-au gătit pentru un timp optim, la temperatura corespunzătoare. Ușa cuptorului s-a deschis apoi cu o bubuitură, și mâncarea a zburat pe masă, pentru consumul nostru”.

Ce ai crede tu, în calitate de persoană care a pregătit masa, despre o astfel de părere? Ai putea folosi același limbaj ca și psalmistul, nu? Persoana aceea e nebună!

Al doilea adevăr este acesta: **Dumnezeu poate fi cunoscut.**

El nu S-a ascuns. El nu le închide ușa copiilor Săi. El nu se împotrivesc întrebărilor noastre și nu refuză solicitările noastre; chiar din contră: El le promite succes tuturor celor care Îl caută.

Există multe lucruri în viață, pe care s-ar putea să nu le înțelegi niciodată. Tabelul periodic al elementelor, calea unei femei cu un bărbat,

motivul pentru care Dumnezeu a făcut țăntării. Creatorul nostru nu ne garantează niciodată că vom înțelege cosmosul sau că vom explora adâncurile oceanului. Când vine vorba de a-L cunoaște pe Dumnezeu, însă, El vrea ca tu să știi că poți să Îl cunoști.

Aceasta este cea mai mare dintre promisiunile lui Dumnezeu: **Îl vom cunoaște**. Scriptura ne oferă multe făgăduințe, dar toate intră sub aceasta. Din armada de legăminte a Bibliei, aceasta este nava amiral.

Și, oare, cunoașterea Lui nu înseamnă să cunoști totul? Apostolul Pavel s-a grăbit să abandoneze orice realizare a acestui fapt, dacă asta însemna că poate să îl explice în cuvintele sale:

_____ pe El și puterea învierii Lui și
_____ suferințelor Lui ... (Filipeni 3:10).

Scopul vieții, din perspectiva lui Dumnezeu, este să Îl cunoaștem. Motivul pentru care se ivesc zorii în fiecare zi, este ca noi să avem mai mult timp, pentru a-L cunoaște. Universul există pentru a declara gloria Sa. Biserica există pentru a promova frumusețea Sa. Scriptura există pentru a-I dezvălui inima. Chiar și căsnicia este concepută pentru a ne învăța despre relația cu Dumnezeu. Cunoașterea lui Dumnezeu este cea mai înaltă căutare a noastră.

Ai fost creat pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu. Ai fost creat pentru a-I simți harul, pulsând prin inima ta. Ai fost creat pentru a admira cu entuziasm înțelepciunea Sa, privind cu respirația tăiată lucrările acesteia. Ai fost creat pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu. Nu ai fost creat doar pentru salarii, weekenduri și o pensie frumoasă. Ai fost creat pentru mai mult decât o viață simplă, obișnuită, banală.

Nu te mulțumi cu stăpânirea unei abilități, ci urmează-L pe Stăpânul cerurilor. Nu te mulțumi cu o viață trăită bine, ci descoperă-L pe Însuși Creatorul vieții. Nu te mulțumi cu plăceri și bunuri, ci urmărește să cunoști Persoana cerului.

Ai fost creat pentru a-L cunoaște. Ești în cea mai bună formă, atunci când Îl urmezi. Ești zdruncinat de luptele vieții? Atunci, gândește-te la puterea lui Dumnezeu. Ești dezamăgit de plăcerile acestui pământ? Atunci, lărgește-ți raza pentru a include nemărginirea Dumnezeirii,

misterul Trinității și frumusețea Crucii. Ai vrea să scapi de tristețe? Să elimini stresul? Atunci, adâncește-te în imensitatea lui Dumnezeu. Nu a existat niciun moment în care El să nu fi fost, și El nu va obosi niciodată. Te simți mic și neînsemnat? Atunci, pierde-te în brațele tandre ale Tatălui tău ceresc; gândește-te la cuvintele Sale pline de dragoste. Fă din El centrul atenției tale!

- Goana după bani te va face lacom.
- Căutarea plăcerilor te va lăsa gol.
- Urmărirea cunoștințelor te va face arogant.
- Căutarea popularității te va exclude.

Dar căutarea lui Dumnezeu îți va satisface sufletul.

De ce? Această căutare este chemarea ta. Ai fost creat pentru a-L cunoaște. Dumnezeu garantează că cei care Îl caută, Îl găsesc. Este promisiunea Sa. Și ne putem zidi viața pe promisiunea aceasta.

Așa că, fă din cunoașterea lui Dumnezeu, căutarea ta supremă. Ieremia 9:23-24 spune astfel:

Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu _____, cel tare să nu se laude cu _____, iar cel bogat să nu se laude cu _____, ci, cel ce se laudă să se laude că _____ că Eu sunt Domnul Care arăt îndurare și Care înfăptuiesc judecată și dreptate pe pământ, fiindcă în acestea _____, zice Domnul”.

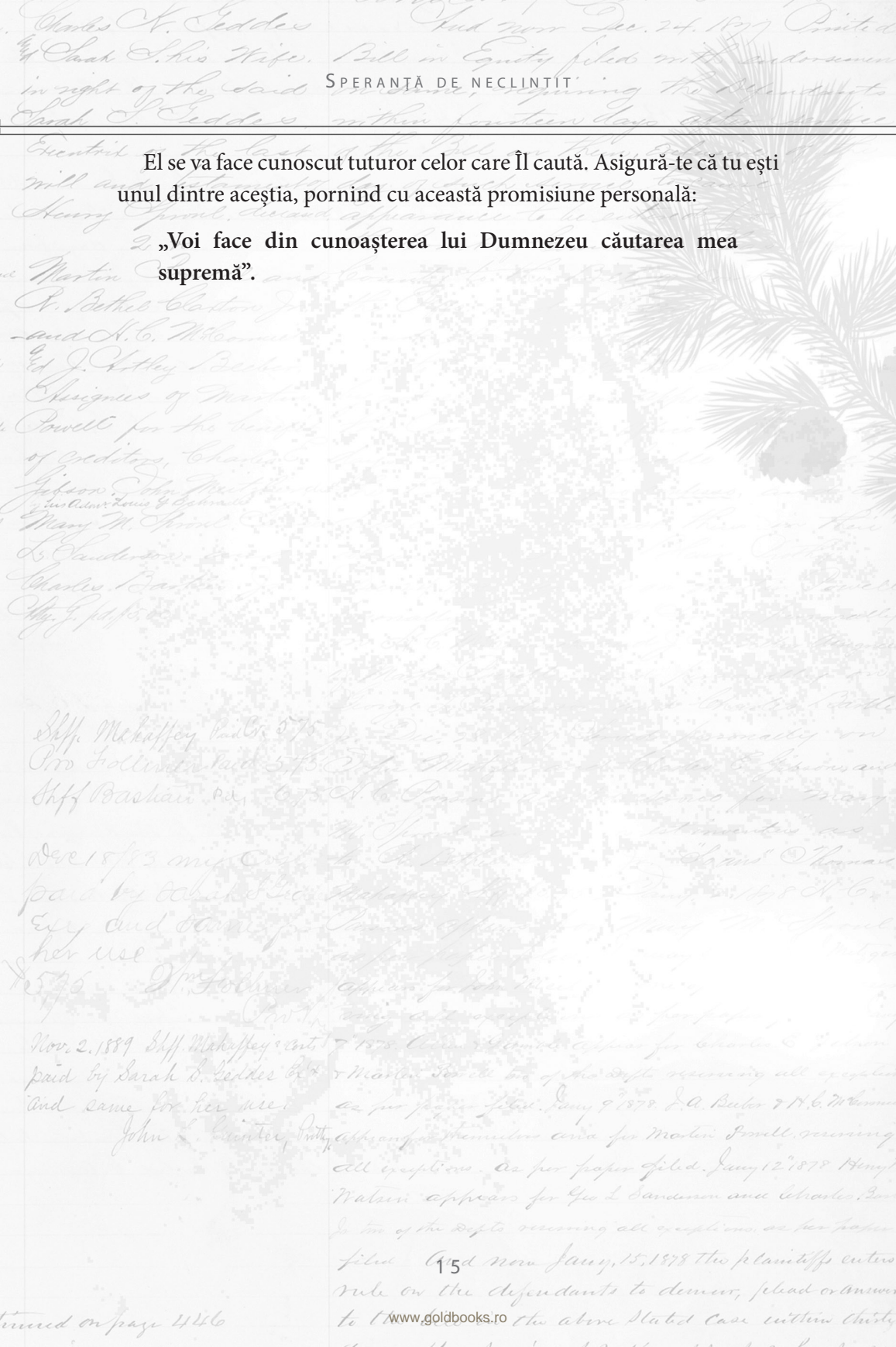
Când vine vorba de cunoașterea lui Dumnezeu, gândurile noastre cele mai bune, sunt matematică de clasa întâi, față de algebra Sa avansată. Dumnezeu este de neînțeles, dar asta nu ne descurajează. Din contră: Îl vom descoperi pentru veșnicie. În veacul care vine, ne vom bucura de o aventură eternă a descoperirii. Atributele lui Dumnezeu ne vor fascina pentru totdeauna.

Pune-ți nădejdea ferm în promisiunea lui Dumnezeu, pentru noi toți:

„Ei Mă vor cunoaște”.

El se va face cunoscut tuturor celor care Îl caută. Asigură-te că tu ești unul dintre aceștia, pornind cu această promisiune personală:

„Voi face din cunoașterea lui Dumnezeu căutarea mea supremă”.

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE:

Cum L-ai descrie pe Dumnezeu pe Care Îl cunoști? _____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Cum se descrie Dumnezeu pe Sine? (Exodul 34:5-7) _____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Ce pași poți face, pentru a-L cunoaște mai mult pe Dumnezeu astăzi?
Luna aceasta? Anul acesta?

_____

_____

_____

_____

_____

_____

ROSTEȘTE ACEASTĂ PROMISIUNE:

Isuse, Tu ai venit în trup, pentru a ni-L revela pe Dumnezeuul

Etern, într-un mod în care L-am putea cunoaște.

Tu continui să ni te revelezi în fiecare zi. Deschide-mi ochii ca

să Te văd, chiar și în cele mai întunecate momente.

Ajută-mă să mă țin de promisiunea făcută de Tine, că Tu poți

fi cunoscut, într-un mod foarte real și personal.

Îți mulțumesc pentru că Tu mă cunoști pe deplin și Îți

mulțumesc că vrei ca și eu să Te cunosc.

Amin.

CAPITOLUL DOI:

DUMNEZEUL PĂCII

Era o zi însorită de iulie. Chiar și în 1861, Washington, D.C., era aglomerat și agitat. Ar prinde bine o excursie la țară. Ideea unor oameni, de a merge la un picnic, nu ne surprinde. Aceștia nu erau nici primii, și nici ultimii, care au împachetat o gustare și au pornit într-o excursie duminică după-amiază. Nu, nu coșurile pentru picnic făceau ca acest anturaj să fie remarcabil, ci locul în care urmau să le desfacă.

Ei mergeau pe câmpul de luptă. Mulțimea a mers călare și cu trăsuri până la Manassas, pentru a-i vedea pe soldații din Uniune, punând capăt la ceea ce ei considerau a fi o mică revoltă. Intenția lor a fost să stea pe pături, să își mănânce puiul și să aclame de la distanță.

Unul dintre soldat, i-a descris, ca fiind o „mulțime de vizitatori”.

Nu a trecut mult, însă, până când a dat buzna realitatea: zgomotul focurilor de armă, sângele și roind și țipetele soldaților răniți. Oamenii și-au dat seama, curând, că acesta nu era un picnic. Tații și-au apucat copiii, iar soții și-au chemat soțiile. Au sărit în căruțele lor și pe caii. Unii au fost prinși într-o busculadă a trupelor Uniunii, aflate în retragere. Un spectator, un membru al congresului din New York, s-a apropiat prea tare de luptă și a fost prins de soldații confederați. A petrecut șase luni într-o închisoare din Richmond.

A fost ultima dată când vreun curios s-a dus cu coșul pentru picnic pe câmpul de luptă.

Sau nu?

Se poate ca și noi să facem aceeași greșeală? Se poate ca și noi să ne aflăm sub aceeași presupunere falsă? Se poate ca și noi să facem, astăzi, ceea ce au făcut washingtonienii atunci? Potrivit Bibliei, există un război, care se dezlănțuie.

Efeseni 6 spune așa:

Căci noi nu luptăm împotriva _____, ci împotriva stăpânirilor, a autorităților și a puterilor acestui veac întunecat, împotriva duhurilor rele din locurile cerești. De aceea, luați _____, ca să puteți rezista în ziua cea rea și, după ce ați făcut totul, să rămâneți în picioare. Așadar, țineți-vă tari, având mijlocul încins cu _____, fiind îmbrăcați cu platoșa dreptății și încălțați cu _____ păcii. Pe lângă acestea, luați _____ credinței cu care veți stinge toate săgețile aprinse ale celui rău (Ef. 6:12-16).

Noi suntem într-o bătălie și trebuie să o luăm în serios. O bătălie nu a cărnii și a sângelui, ci a duhului. Mai reală decât orice vedem în mod normal. Așa că, nu intra în această bătălie cu un coș de picnic! Să nu crezi că te poți lupta singur cu inamicul. Ascultă cuvintele Scripturii, și ia întreaga armură a lui Dumnezeu, astfel încât, să fii pregătit pentru luptă și să rămâi în picioare pe câmpul de luptă.

Pavel își imaginează un soldat roman echipându-se pentru luptă. Infanteristul știe că nu trebuie să hoinărească pe câmpul de luptă, purtând doar o robă și sandale. El are grijă să se pregătească: centură, armură, scut, sabie. El ia fiecare armă în război. Toate sunt importante. Toate sunt necesare. Ia centura, dar lasă casca și îți pierzi capul. Ia sabia, dar uită scutul și ești vulnerabil la o săgeată. Ia încălțăminte, dar uită sabia? Ei bine, mai bine ai fugi, pur și simplu! Un soldat trebuie să se echipeze și să fie pregătit.

La fel trebuie și noi! Îndrăznim să ne aventurăm la început de zi fără protecție? Îndrăznim să hoinărim pe teritoriul inamic fără nicio armă? Nu și dacă vrem să rămânem puternici. În definitiv, fiecare luptă este una spirituală. Dușmanul nostru nu este pasiv sau corect. El este activ și înșelător. Are planuri și strategii.

În consecință, și noi avem nevoie de o strategie. 2 Corinteni 10:3-4 vorbește despre această luptă spirituală în care ne aflăm.

Cum să nu luptăm? _____

Care este scopul armelor noastre? _____

Cine este dușmanul nostru? Cel care s-a întors împotriva lui Dumnezeu, i-a înșelat pe Adam și pe Eva și ne amenință astăzi inimile. Cel care vine să fure, săucidă și să nimicească. Satana.

Dar, fii tare! Avem o promisiune de care ne putem agăța în mijlocul bătăliei.

PROMISIUNEA LUI DUMNEZEU:

Ți-am dat putere asupra vrăjmașului.

PROMISIUNEA MEA:

Voi fi conștient de Satana, dar mă voi închina lui Dumnezeu.

Una dintre verile din timpul liceu, mi-am petrecut-o ca salahor pe câmpul petrolier, din vestul Texasului, instalând conducte. O mașină mare de săpat șanțuri, mergea în față, săpând un canal de un metru și jumătate adâncime. Noi veneam din urmă, scoțând cu lopata excesul de pământ și pietre.

La un moment dat, săpătorul de șanțuri a făcut mai mult decât doar să sape pământul: a dislocat cuibul unui șarpe cu clopoței. Cineva l-a

văzut și a strigat. Nu am văzut niciodată bărbați care să se chinuie să iasă afară mai repede dintr-o groapă. Unul dintre muncitori și-a lăsat lopata ca pe o sulită și a decapitat șarpele. Stăteam pe un teren mai înalt și priveam cum șarpele, fără cap acum, se zvârcolea și se răsucea în pământul moale de dedesubt.

Acum, știi la ce te gândești: „Mulțumesc pentru imaginea motivantă, Max! Exact de aceasta aveam nevoie pentru a-mi readuce speranța în viața mea!”

Desigur, imaginea nu este motivantă, dar este plină de speranță. Acele câteva momente de vară, din Texasul de vest, sunt o pildă despre locul în care ne aflăm în viață.

Lasă ca șarpele să îl reprezinte pe diavol. Nu e greu de făcut. Ioan îl numește pe Satana ... *șarpele cel vechi* ... (Apocalipsa 20:2).

Lasă lopata să reprezinte crucea lui Isus. Pavel ne dă vestea cea bună. Numai că el nu spune că șarpele este decapitat, ci că șarpele este dezarmat.

Conform Coloseni 2:15 (BVA), pe cine a dezarmat Dumnezeu? _____
 _____
 _____

Cum a făcut El acest lucru? _____
 _____
 _____

Ceea ce i-a făcut muncitorul șarpelui, i-a făcut Dumnezeu nostru măreț, diavolului. Nu se putea ca el să dispară în întuneric. Nu se putea să fie alungat în liniște. Nu, Isus l-a făcut de rușine, în mod public, pe cel care ne chinuia inima. O versiune spune chiar că, El i-a dezbrăcat pe toți tiranii spirituali din univers de autoritatea lor falsă la cruce, punându-i să defileze goi pe străzi (Coloseni 2:15, MSG).

Indiferent cum ai traduce acest verset, mesajul este același: diavolul este un dușman învins.

Biblia urmărește activitățile Satanei până la un moment de răzvrătire, care a avut loc cândva, între crearea universului și apariția șarpelui în grădină. Geneza 1:31 spune:

Când _____ a creat lumea, _____ s-a uitat la tot ce a făcut și toate erau _____.

La început, totul a fost bine. Fiecare strop de apă, fiecare pom, fiecare animal și, prin extensie, fiecare înger. Totuși, cândva, între evenimentele descrise în Geneza 1 și 3, un înger a condus o lovitură de stat împotriva lui Dumnezeu și a fost alungat din cer. Profetul Ezechiel descrie căderea:

El a scris: *Așa vorbește Stăpânul Domn: „Erai un semn al perfecțiunii, plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu. (...) Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te-am pus să fii pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu și umblai prin mijlocul pietrelor de foc. Ai fost fără vină în căile tale din ziua în care ai fost creat și până când s-a găsit nedreptate în tine” (Ezechiel 28:12-15).*

Această ființă era în Eden, era uns ca heruvim ocrotitor, locuia pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu și era fără vină, din ziua în care a fost creat și până când a apărut nedreptatea. Cine poate fi altul decât Satana? Profetia aceasta nu este altceva decât o descriere a căderii diavolului. Inima lui Lucifer s-a îngâmfat. El nu era mulțumit să se închine, ci trebuia să fie venerat. Nu era mulțumit să se plece înaintea tronului lui Dumnezeu, ci trebuia să stea pe el. Nu este de mirare că Biblia recunoaște mândria, ca fiind păcatul pe care Dumnezeu îl urăște cel mai mult. Nu este de mirare că Pavel l-a îndemnat pe Timotei să nu se grăbească să promoveze pe unul proaspăt convertit, „ca nu cumva să se umfle de mândrie și să cadă, sub aceeași condamnare, ca și diavolul”.

Satana a fost răpus de mândrie și, ca urmare, a fost alungat din rai.

Însă, deși este alungat din rai, el nu a ieșit din viața noastră. El este cât se poate de viu, astăzi, și dă târcoale. 1 Petru 5:8 spune:

Fiți _____! _____! _____, **dă
târcoale ca un leu care rage, căutând pe cineva să înghită (1
Petru 5:8).**

Diavolul vine doar ca să fure, săucidă și să nimicească. Ai obținut fericirea? Satana vrea să o fure. Ai descoperit bucuria? El va încerca să oucidă. Își iubești soția/soțul? Satanei nu i-ar plăcea nimic mai mult decât să îți distrugă căsnicia. El este dușmanul destinului tău și dorește cu ardoare să îți nimicească sufletul.

Așa că, îmbracă-te cu întreaga armură a lui Dumnezeu, cu brăul adevărului legat în jurul taliei tale și protecția unei trăiri drepte pe piept. În picioare poartă vestea bună a păcii, pentru a te ajuta să rămâi puternic. Și folosește, de asemenea, scutul credinței, cu care poți opri toate săgețile arzătoare ale celui rău. Nu te lăsa luat prin surprindere și nu ațipi în timp ce stai de veghe.

Învață să îi recunoști duhoarea. Din moment ce el vine să fure, săucidă și să nimicească, oriunde vezi furturi, moarte și distrugere, întoarce-te cu rugăciune spre Dumnezeu. Numele său înseamnă „dezbinător”, așa că, oriunde vezi divorț, respingere sau izolare, acum cunoști vinovatul. Du-te imediat la Scriptură. Bazează-te pe promisiunile lui Dumnezeu, cu privire la Satana.

Prietenul meu, Carter Conlon, a slujit în New York City, timp de peste două decenii. Totuși, și-a petrecut mulți dintre primii săi ani la o fermă. El își amintește de o scenă din băătătură, care ilustrează statutul Satanei. În hambar locuiau o grămadă de pisici. Mama pisicilor înghesuia un șoarece pe câmp, tachinându-l și jucându-se cu el, până când șoarecele era epuizat. Ea aducea apoi rozătoarea la pisi, pentru a-i învăța cum să o prindă și să o omoare. Carter își amintește cum șoarecele, văzându-i pe pisi, se ridica pe picioarele din spate și se pregătea să lupte. Rozătoarea își dezvăluia dinții minusculi și galbeni și își arăta ghearele mici. Apoi încerca să mârâie și să șuiere. Singura lui speranță era să îi convingă pe pisi că el era altceva decât ceea ce era: un șoarece înfrânt, slab și depășit numeric. Dar el a pierdut deja. Pisicile nici măcar nu trebuiau să lupte pentru a câștiga.

Și Isus a învins deja șobolanul cerului. Fii atent la diavol, dar nu te lăsa intimidat de el. Nu te agita. Speranța ta este în Dumnezeu Care l-a învins deja. Tu trebuie doar să rămâi pe poziție. Nu te teme, războinic puternic; Domnul este de partea ta. Crede această promisiune puternică de la Dumnezeu:

Dumnezeu care aduce pacea îl va învinge în curând pe Satana și îți va da putere asupra lui (Romani 16:20, NCV).

Și fă ca această promisiune să fie una personală:

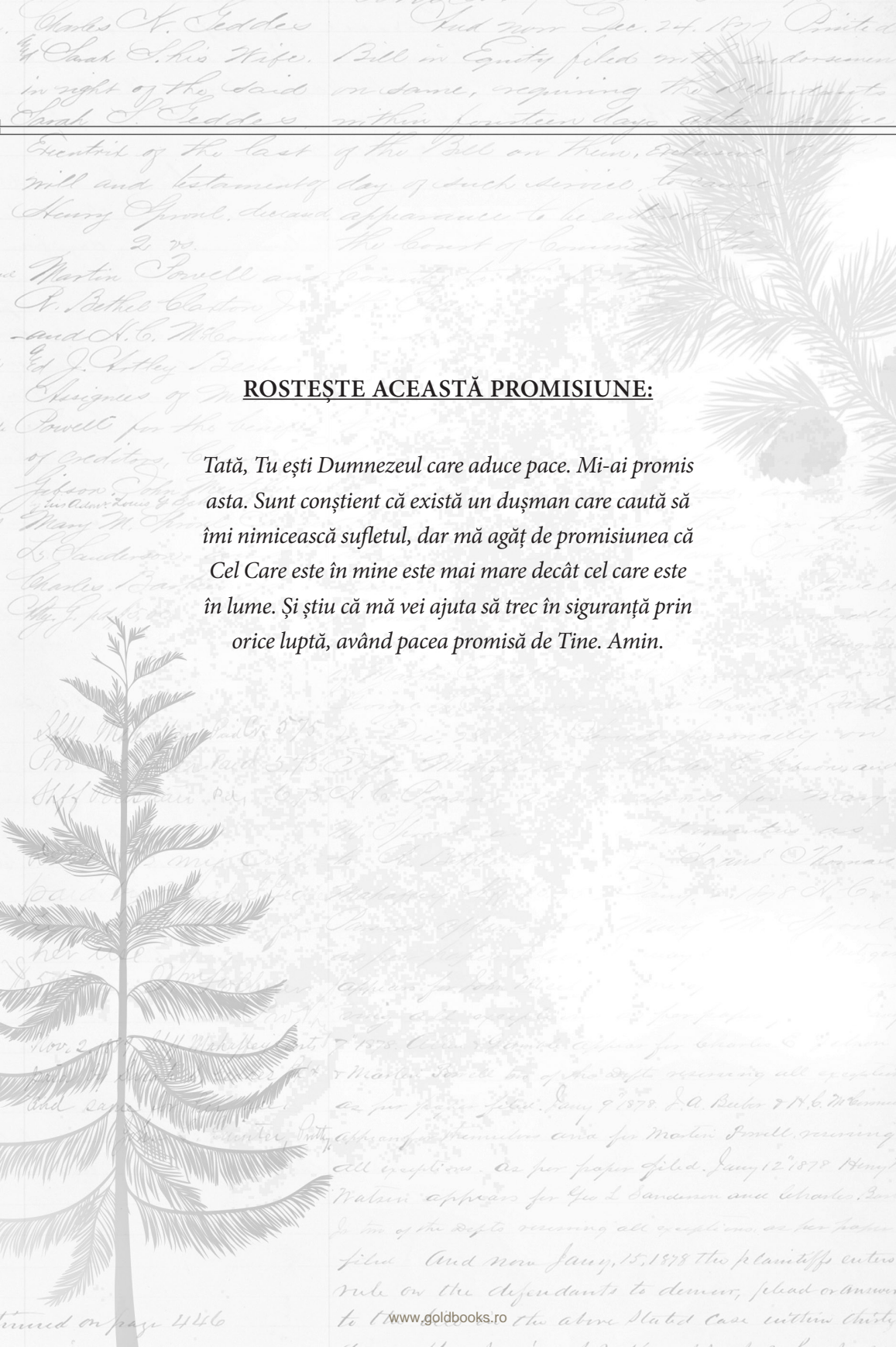
Voi fi conștient de Satana, dar mă voi închina lui Dumnezeu.

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE:

Care este bătălia cea mai mare cu care te confrunți chiar acum în viață? _____

Ce promisiune din Biblie poți folosi ca sabie, pentru a-ți învinge dușmanul în această bătălie? _____

Ce promisiune din Biblie poți ridica ca pe un scut, împotriva minciunilor dușmanului, în această bătălie? _____

ROSTEȘTE ACEASTĂ PROMISIUNE:

Tată, Tu ești Dumnezeuul care aduce pace. Mi-ai promis asta. Sunt conștient că există un dușman care caută să îmi nimicească sufletul, dar mă agăț de promisiunea că Cel Care este în mine este mai mare decât cel care este în lume. Și știi că mă vei ajuta să trec în siguranță prin orice luptă, având pacea promisă de Tine. Amin.

CAPITOLUL TREI:

CREAȚI DUPĂ CHIPUL LUI DUMNEZEU

U nora dintre voi le va fi greu să creadă, dar a existat o perioadă, în urmă cu mulți ani, în care securitatea aeroportului era aproape inexistentă. O persoană putea să intre în aeroport, de-a lungul terminalului, să arate un bilet însoțitorului și să se îmbarce în avion. Nu exista nicio verificare electronică. Niciun aparat cu raze X. Nicio echipă de securitate care să îți examineze geanta sau să îți treacă un dispozitiv peste bluză. Îmbarcarea într-un avion era la fel de ușoară ca îmbarcarea într-un autobuz urban.

Într-o perioadă ca aceasta, m-am îmbarcat într-un zbor de noapte târziu de la San Antonio la Denver. Am trecut prin ceea ce crezusem că este poarta corectă, i-am înmănat biletul unui agent obosit de la poartă, m-am urcat în avion și am adormit repede. Moțaiam înainte ca bordul avionului să fie plin. Nu am auzit urarea de bun-venit din partea pilotului sau instrucțiunile pentru centura de siguranță ale însoțitorului de bord. Am început să mă trezesc abia când avionul începuse să aterizeze. Însoțitorul de bord ne-a spus să ne rearanjăm scaunele în poziție verticală și să ne punem centurile de siguranță; eram pe punctul de a ateriza în *Huston*.

Huston? Eu trebuia să merg la Denver! Cum s-a întâmplat asta? Se pare că o combinație bizară de evenimente a conspirat pentru a mă duce în orașul greșit. Porțile spre Denver și spre Huston erau una lângă alta. Agentul de la poartă a fost neatent. Nu a existat niciun dispozitiv electronic care să confirme destinația mea. Am adormit repede, odată aflat la bord.

Am ieșit din avion exasperat și confuz. M-am grăbit la agentul de bilete și am pus două întrebări urgente: Cum am ajuns aici? Și cum ajung unde ar trebui să fiu?

Oare există și alte întrebări fundamentale? *Cum am ajuns aici? Cum ajungem acolo unde ar trebui să fim?* Dacă trăim suficient de mult timp pe acest pământ, acestea sunt două întrebări pe care fiecare persoană le pune, indiferent unde ne naștem sau pe ce cale o ia viața noastră. De la prinț la cerșetor, acestea sunt întrebări la care dorim cu toții un răspuns.

Niciunul dintre noi nu am cerut să fim aici. Niciunul dintre noi nu își poate aminti de un moment în care să fi hotărât: „Voi exista ca ființă umană”. Pe când am știut că suntem oameni, fusesem deja concepuți, formați, născuți, curățați, înfășați, hrăniți, bătuți pe spate și disciplinați. Aveam ani de existență înainte de a ne veni ideea să întrebăm: „Cum am ajuns aici? Cum am apărut? A cui idee sunt eu?”

La scurt timp după aceea, am început să punem a doua întrebare: „Cum ajung acolo unde ar trebui să fiu?” Lumea aceasta nu ni se pare corectă adesea. Oamenii seucid între ei. Cancerul le fură copiilor sănătatea. Oamenii răi se îmbogățesc. Oamenii buni suferă de foame. Ceva este în neregulă. Mai bine de atât nu se poate? Există ceva mai mult decât ceea ce văd? Sunt blocat în Huston. Trebuie să fiu în Denver.

Unde găsim răspunsul la aceste întrebări cutremurătoare? Aceste întrebări care ne macină ziua și ne țin treji noaptea. Cine sunt? Unde merg?

Scriptura le abordează pe ambele în capitolul de deschidere, cu această promisiune din Geneza 1:26:

**Atunci Dumnezeu a zis: „Să facem om _____
_____, după asemănarea Noastră ...”**

Dumnezeu ne-a creat pentru un scop înalt și sfânt. Noi reflectăm imaginea lui Dumnezeu. Dintre toate creaturile pe care le-a făcut Dumnezeu, noi și numai noi suntem făcuți după asemănarea Sa. În tine și în mine se află esența lui Dumnezeu Însuși. O sămânță sfântă, o scânteie divină. Suntem însărcinați cu natura Sa.

Din acest motiv suntem făcuți. Dumnezeu ne-a creat pentru a mărturisi despre măreția Lui. Tu nu ești pentru a te promova pe tine. Eu nu exist pentru a mă promova pe mine. Noi existăm pentru a-L promova pe Dumnezeu. Suntem creați după chipul Său.

PROMISIUNEA LUI DUMNEZEU:

Ești făcut după chipul Meu.

PROMISIUNEA MEA:

Îmi voi asuma rolul de purtător al chipului lui Dumnezeu.

La început, Dumnezeu a creat frumusețea și complexitatea galaxiilor. El a plasat sistemele solare pe orbită. A împrăștiat stelele pe cer. A creat pământul și mările, fiarele câmpului și păsările văzduhului. Tot pământul a fost creația Sa și El a numit-o bună. Când a creat omeni-rea, însă, El a spus că este FOARTE bună. Atunci când Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva, El i-a făcut să fie mai asemănători cu El decât orice altceva a creat. El nu a declarat niciodată: „Să facem oceane după chipul Nostru...” Sau: „Păsări după asemănarea noastră...” Cerurile de sus reflectă slava lui Dumnezeu, dar ele nu sunt create după chipul lui Dumnezeu.

Îmi pot imagina marele spectacol acum... El a pus o lingură de lut peste alta, până când pe pământ a zăcut o formă fără viață. Toți locuitorii Grădinii s-au oprit pentru a asista la eveniment. Șoimii au planat.

Girafele s-au întins. Copacii s-au aplecat. Fluturii s-au oprit pe petale și au privit.

„Mă vei iubi, natură”, a spus Dumnezeu. „Eu te-am făcut în felul acesta. Mă vei asculta, univers. Căci ești destinat să faci asta. Veți reflecta slava mea, cerurilor, pentru că așa ați fost create. Dar acesta va fi ca Mine. Acesta va putea alege”. Și apoi a suflat propria Sa viață în om.

Fiecare dintre noi „semănăm” cu Dumnezeu, în multe feluri. Nu există nicio excepție de la această promisiune. Omul din trib, omul de la munte, omul de afaceri. Doamna de la curte, doamna de companie, doamna din capătul străzii. Fiecare bărbat și femeie, născut sau nenăscut, bogat sau sărac, orașean sau de la țară, este făcut după chipul lui Dumnezeu. Unii suprimă imaginea. Alții amplifică imaginea. Dar toți au fost făcuți după chipul lui Dumnezeu, pentru a oglindi măreția lui Dumnezeu.

Adam și Eva au umblat cu Dumnezeu într-un fel de Paradis frumos, o viață lipsită de păcat, de vinovăție și de rușine. Ei împărtășeau cu El bucuriile Sale, creația Sa, creativitatea Sa. Ar fi putut continua în felul acesta, trăind într-o apropiere incomprehensibilă cu Creatorul lor.

Dar, în schimb, ei au ascultat o minciună. O minciună care s-a târât în această lume frumoasă. În Grădină aveau opțiuni: pomul vieții – viață cu Creatorul lor, fără durerea păcatului și a morții – sau pomul cunoștinței binelui și răului. Un pom din care Dumnezeu îi avertizase să nu mănânce. Adam și Eva savuraseră deja „binele”. Așa că, a lua din acest pom însemna să guste acum otrava amară a păcatului și a răului. Dar acest avertisment protector a fost răstălmăcit de dușmanul sufletului nostru într-o minciună – „Dumnezeu nu vrea ca voi să cunoașteți binele și răul, pentru că nu vrea să fiți ca El”. Ca Dumnezeu Care l-a creat pe om *după chipul Său*.

Acum, asta poate părea o minciună ușor de recunoscut, asemenea copilului plin de firmituri, care te asigură că nu el a fost cel care a dat iama la cutia cu biscuiți. Dar această minciună ridicolă este mult mai subtilă și mai răspândită decât ai crede. Este o minciună care continuă și astăzi. Ea respinge ideea că bărbatul și femeia sunt creații de mare

valoare, făcuți după chipul lui Dumnezeu. Și, în schimb, îi reduce la simplul rezultat al întâmplării și al șansei. Nu e de mirare că întrebarea: „De unde am venit?” persistă și astăzi în lume.

Omenirea a fost înșelată. Minciuna a fost crezută. Și păcatul a intrat în scenă. Sosirea păcatului a distorsionat această imagine, dar nu a distrus-o. Puritatea noastră morală a fost întinată. Intelectul nostru este poluat de idei stupide. Am căzut pradă elixirului autopromovării mai degrabă, decât a promovării lui Dumnezeu. Chipul lui Dumnezeu este greu de deslușit uneori. Dar să nu crezi nici măcar o clipă că Dumnezeu Și-a revocat promisiunea sau Și-a schimbat planul. Așa cum i-a creat pe Adam și Eva, El ne-a creat și pe noi după chipul Său, pentru a semăna cu El și a-I oglindi slava.

Apostolul Pavel ne spune pentru ce am fost creați, în Efeseni 1:11:

În El am fost și _____, fiind rânduiți mai dinainte după _____ Celui Care le face pe toate după scopul _____.

Viața are sens, în măsura în care trăiești pentru slava lui Dumnezeu. Dar în măsura în care nu o faci, viața e nasoală. Gândește-te la asta. Dacă trăiești pentru a te promova pe tine, nu vei fi niciodată mulțumit, pentru că nimeni nu se bucură vreodată de suficientă recunoaștere. Există întotdeauna cineva care nu ne observă. Colegii tăi îți pot recunoaște efortul, dar șeful nu. S-ar putea ca cercul tău apropiat de prieteni să îți aplaude standardele morale, dar rețelele de socializare nu. Poate că soția ta îți laudă eforturile de creștere și educare a copiilor, dar fiul tău cu capsă pusă, nu.

Dacă trăiești pentru slava lui Dumnezeu, însă, atunci îți pui capul pe pernă în fiecare seară cu un sentiment de succes. „Ah, ce zi grozavă! Am iubit oamenii spre slava lui Dumnezeu. Mi-am îngrijit familia spre slava lui Dumnezeu. M-am rugat spre slava lui Dumnezeu”.

Efeseni 2:10 spune că:

**Noi suntem _____ Lui, creați în
Cristos Isus pentru _____ pe care**

Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.

Și conform Bibliei, tu ești bun și valoros, pentru că Dumnezeu te-a creat după chipul Său. Punct. Nu pe baza aspectului tău, a nivelului de inteligență, a valorii nete sau a pietății spirituale. El te prețuiește, pentru că semeni cu El. El se bucură de tine. Scrie chiar că El cântă peste tine.

Imaginează-ți că Dumnezeu cântă peste tine!

Vrei să lași ca acest adevăr să îți facă loc în inima ta? Să te vezi așa cum te vede Dumnezeu?

Iubit.

Creația Sa.

Făcut după chipul Său.

Dă deoparte minciunile și primește acest cuvânt din partea lui Dumnezeu. Ești unic în toată creația! Ești diferit de animale, așa că nu te comporta ca unul. Nu te lăsa mistuit de pofta de mâncare, de sex sau de divertisment. Ai fost făcut pentru mai mult! Esența lui Dumnezeu este în tine, așa că las-o să iasă!

Vrei să lași acest adevăr să definească modul în care îi vezi pe alții? Fiecare persoană pe care o vezi a fost creată de Dumnezeu, pentru a-l purta chipul. Fiecare persoană merită să fie tratată cu demnitate și respect. Asta înseamnă că toți oamenii, bolnavii mintal, bătrânii, cei nenăscuți, săracii... fiecare om merită să fie văzut drept ceea ce este: purtător al chipului lui Dumnezeu; doamna care ți-a furat locul de parcare... Dumnezeu a creat-o. Fratele sau sora care încearcă, în mod constant, să te enerveze... Dumnezeu S-a bucurat de creația Sa. Colega aceea cu care îți este atât de greu să te înțelegi... da, și pe ea a creat-o Dumnezeu.

Îți poți imagina impactul pe care l-ar avea această promisiune asupra societății, care ar accepta-o? Ce civism ar genera! Ce bunătate și răbdare ar promova! Rasismul nu se poate dezvolta atunci când oamenii cred că aproapele lor poartă chipul lui Dumnezeu. Focul ostilității nu are combustibil atunci când oamenii Îl văd pe Creatorul plin de

---

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Speranta de neclintit- ghid de studiu devotional

de Max Lucado

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/max-lucado/speranta-de-neclintit-ghid-de-studiu-devotional-61.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare